

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 31. januar 2019 og tillægsanklageskrift af 25. august 2020 har Advokatrådet endelig indklaget

daværende advokat Sten Sørensen

for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, for

Forhold 1

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,
ved i perioden fra den 16. april 2015 til den 28. februar 2017 som advokat i forbindelse med førelse af skattesager under sagsnr. [15 sagsnumre] at have misbrugt en offentlig tilskudsordning ved at søge og modtage omkostningsgodtgørelse, der lå langt ud over, hvad der efter LBK nr. 1267 af 12/11/2015, skatteforvaltningsloven, kapitel 19, var berettiget, idet han bibragte SKAT den urigtige opfattelse, at han havde udført arbejde svarende til den ansøgte godtgørelse, herunder at han, som reglerne kræver, opkrævede sine klienter for deres andel, alt hvorved han påførte SKAT et betragteligt tab.

subsidiært

ved i perioden den 15. april 2015 til den 28. februar 2017 som advokat i sagerne under sagsnr. [15 sagsnumre] med offentlig tilskudsordning at have opkrævet salærer, som er åbenbart i strid med retsplejelovens § 126, stk. 2's krav om rimelighed.

Forhold 2

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens 126, stk. 1, jf. retsplejelovens § 124 e og bekendtgørelse om advokatselskaber § 6,
ved siden den 26. september 2018 som advokat og eneanpartshaver i [selskab a] at have overtrådt reglerne for advokatselskaber, idet Sten Sørensen ikke sikrede, at selskabet havde en lovlig ledelse eller underrettede Advokatsamfundet om selskabets etablering som advokatselskab, herunder ejer- og ledelsesforhold.

Forhold 3

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 143, stk. 10, jf. § 61, stk. 1, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund,
ved fra den 1. juni 2020 som advokat ikke at have tegnet ansvarsforsikring i henhold til en af Advokatrådet godkendt police.

Forhold 4

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 143, stk. 10, jf. § 62, stk. 1, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund,
ved den 1. juni 2020 som advokat ikke at have stillet garanti i henhold til en af Advokatrådet godkendt garantiformular.

Forhold 5

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. retsplejelovens § 143, stk. 3, og stk. 10, jf. § 61, stk. 2, og § 62, stk. 2, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund,
ved som advokat ikke at have efterkommet Advokatrådets sekretariats påbud af 10. juni 2020 om senest den 17. juni 2020 at fremsende dokumentation for behørig tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti fra den 1. juni 2020.

Parternes påstande:

Advokatrådet har påstået, at sagen fremmes, principalt at Sten Sørensen frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært i en af Advokatnævnet fastsat periode, og mere subsidiært en skærpet bøde efter Advokatnævnets nærmere bestemmelser, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokatrådet frafaldt på mødet påstanden om, at Sten Sørensen pålægges inden syv dage fra kendelsesdatoen at fremsende dokumentation for, at han er omfattet af en ansvarsforsikring og garanti.

Advokatrådet har endvidere nedlagt påstand om, at Sten Sørensen i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i dagældende bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. skal pålægges at afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer.

Forsvareren, advokat [A], har principalt påstået, at sagen afvises, subsidiært at

sagens behandling udsættes [...]. Såfremt Advokatnævnet måtte beslutte at realitetsbehandle sagen, har advokat [A] principalt påstået frifindelse, subsidiært en bøde, mere subsidiært frakendelse i en af nævnet fastsat periode.

Advokat [A] har endvidere påstået frifindelse over for påstanden om betaling af omkostninger til den udpegede forsvarer.

Sagsfremstilling:

Sten Sørensen er født i 1957 og fik advokatbeskikkelse den 20. februar 1988. Han deponerede sin beskikkelse den 22. januar 2013 og fik den genudleveret den 12. maj 2015.

Der blev den 15. december 2020 afsagt konkursdekret over Sten Sørensen personligt. Sten Sørensen er som følge af konkursdekretet ikke længere berettiget til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 137, jf. § 119, stk. 1, nr. 2.

Forhold 1

Den 28. februar 2017 afsagde Advokatnævnet 33 kendelser mod [selskab b] i sager, hvor SKAT i forbindelse med krav om omkostningsgodtgørelse havde klaget over advokatselskabets salærer på i alt 3.177.639, 60 kr. inkl. moms. Nævnet nedsatte det samlede salær til i alt 825.000 kr. inkl. moms.

Advokatrådets sekretariat anmodede den 17. oktober 2018 Sten Sørensen om en redegørelse for de omhandlede sager.

Sten Sørensen besvarede e-mailen den 12. november 2018, idet han fremsendte kontokort for de af sagerne, der var afsluttede. Han oplyste samtidig, at en del af sagerne fortsat verserede, men var udsat på udfaldet af to af sagerne, der var udvalgt som prøvesager i sagskomplekset mellem hans klienter og Skatteministeriet.

[...]

Advokatnævnet blev efter afsigelsen af ovennævnte kendelser opmærksomt på, at Sten Sørensen havde deponeret sin beskikkelse fra den 22. januar 2013 til den 12. maj 2015, og at salærene frem til den 12. maj 2015 var blevet opkrævet af [selskab b], som frem til denne dato ikke var et advokatselskab eller havde til formål at drive advokatvirksomhed.

Nævnet fandt, at ovenstående var en væsentlig, ny oplysning, og genoptog på den baggrund en del af de afsagte salærkendelser. Da [selskab b] ikke var et advokatselskab eller i øvrigt omfattet af retsplejelovens § 146, fandt

Advokatnævnet, at nævnet ikke havde kompetence til at tage stilling til de dele af salæret, der var opkrævet af [selskab b] før den 12. maj 2015, og klagerne over denne del af salæret blev derfor afvist. Genoptagelseskendelserne blev afsagt den 29. maj 2019.

Ved e-mail af 10. oktober 2019 til advokat [B] skrev revisor [X] bl.a.:

”Vi modtager bogføringsopgaven i November 2017 og konstaterer hurtigt at der er tale om et væltet bogholderi. Tidligere bogholder har ikke haft megen forstand på advokatbogholderi. Der var blandt andet bogført direkte på samlekonti i finansbogholderiet, hvilket betyder at skyldige og tilgodehavender i debitor og kreditor systemet ikke stemmer overens med finansbogføring.

Genoprettelsen af bogholderiet gik blandt andet ud på i første omgang at kunne afgive en klientkontoerklæring. Samtlige sagskort blev gennemgået. Ved den gennemgang konstaterede vi at tidligere bogholder bogførte Skats modregninger på samlekontoen i finansbogholderiet. Normalt er samlekonti sat op på den måde i programmet, at man ikke kan bogføre på samlekontiene for at sikre at kontokort og finanssaldi stemmer overens. Grunden til at den tidligere bogholder bogførte her skyldes Skats modregninger umiddelbart ikke kunne placeres ud på sagskortene.

Skats modregninger var for uspecifikke til at kunne danne sig et indtryk af til hvilke sagskort disse tilhørte. Det samme måtte vi konstatere ved gennemgang af bilag fra Skat.

Da der også skulle laves et retvisende regnskab for 2017 valgte vi at rydde op i de forløbende år. Ved det arbejde fandt vi fakturaer som ikke var bogførte. I løbet af foråret 2018 var vi i dialog med Skat, som blev informeret om, at vi ville rette årene 2015, 2016 og 2017. Ved at bogføre i 2015 og 2016 for at komme frem til den korrekte skyldige Moms og Skat.

Sten Sørensen har jo konstateret tabet i starten af 2018. For at gøre opgaven overskuelig anbefalede vi at kreditnotaerne blev udstedt samme dato som fakturaerne, derfor ser vi nu i bogholderiet at kreditnotaerne er udstedt samme dag, men dette er ikke tilfældet. Hvilket vi nu dokumenterer dels ved sagskontokortet og journallisten som viser datoen for hvornår journalen er bogført, samt en kopi af selve journalerne.

Det tillægges at en stor del af klienterne i Skattesagerne har indbetalt mindre beløb forud for det konstaterede tab.”

Med e-mailen var vedhæftet udskrift af finansjournaler samt oversigt herover.

[...]

Forhold 2

[Selskab a] blev stiftet den 22. januar 2018 med Sten Sørensen som 100 % legal og reel ejer. Selskabets formål var ifølge udskrift af Erhvervsstyrelsen at drive virksomhed med handel, service og produktion samt anden hermed – efter direktionens skøn – stående virksomhed.

Af udskrift af Erhvervsstyrelsen fremgår endvidere, at direktionen bestod af [Y], der ikke er advokat eller har bestået partnerprøven.

Den 26. september 2018 blev selskabets formål ændret, således at selskabets formål var at drive advokatvirksomhed.

Den 14. februar 2019 tiltrådte [Z] som direktør i selskabet i stedet for [Y], der var udtrådt af direktionen den 18. januar 2019. [Z] er ikke advokat og har heller ikke bestået partnerprøven.

[Z] udtrådte af direktionen den 21. april 2020.

[Selskab a] skiftede den 21. maj 2020 navn til [selskab c], og selskabets formål blev samtidig ændret til drift af investeringsvirksomhed eller anden hermed – efter direktionens skøn – stående virksomhed. Den 1. oktober 2020 afhændede Sten Sørensen sine ejerandele i selskabet.

Forhold 3-5

Forsikringselskabet [forsikringsselskab] orienterede den 29. april 2020 Advokatrådets sekretariat om, at Sten Sørensens ansvarsforsikring ville udløbe pr. 1. juni 2020.

Ved e-mail af 27. maj 2020 til Sten Sørensen oplyste Advokatrådets sekretariat, at man havde modtaget besked fra [forsikringsselskab] om, at han pr. 1. juni 2020 ikke var dækket af en advokatansvarsforsikring, og han blev anmodet om inden den 8. juni 2020 at oplyse og sende dokumentation for, hvor han havde tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti fra den 1. juni 2020. Af brevet fremgik endvidere, at såfremt forholdet ikke blev bragt i orden, måtte Sten Sørensen forvente at blive indbragt for Advokatnævnet med påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Sten Sørensen skrev den 10. juni 2020 til Advokatrådets sekretariat, at han ville få bragt tingene i orden snarest muligt og herefter ville vende tilbage.

Ved e-mail af samme dag, den 10. juni 2020, til Sten Sørensen gav Advokatrådets sekretariat fristforlængelse til den 17. juni 2020 til at fremsende dokumentation for, hvor han havde tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti. Sekretariatet skrev endvidere, at Sten Sørensen måtte forvente at blive indbragt for nævnet, såfremt

forholdet ikke blev bragt i orden.

Advokatrådet sekretariatet har fortsat ikke modtaget dokumentation fra Sten Sørensen for, at han havde tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 15 medlemmer.

Ved sagens behandling mødte anklageren, advokat [C], og forsvareren, advokat [A]. Sten Sørensen gav ikke møde. Forespurgt af nævnets formand ønskede forsvareren ikke at begære sagen udsat på Sten Sørensens forfald.

Parternes anbringender og procedure:

Anklageren, advokat [C], gjorde til støtte for Advokatrådets påstand for så vidt angår forhold 1 særligt gældende, at Sten Sørensen efter rådets opfattelse har unddraget staten et betydeligt beløb, idet han har tilrettelagt og gennemført fakturering og kreditering i en lang række skattesager på en sådan måde, at SKAT løbende er blevet opkrævet og har betalt halvdelen af det fakturerede beløb, mens klientens halvdel er blevet krediteret. Der tegner sig således et samlet billede af, at Sten Sørensen har påtaget sig at føre et antal skattesager med en underliggende aftale med klienten om, at selve sagsførelsen ikke eller alene i beskedent omfang ville påvirke klienten økonomisk, og kun i et fåtal af de 15 sager har klienterne i forbindelse med sagernes afslutning indbetalt et beløb til Sten Sørensen. Det er en forudsætning for at få tildelt omkostningsgodtgørelse, at skatteyderen de facto betaler eller skal betale for den sagkyndige bistand, jf. skatteforvaltningslovens § 52. Endvidere skal udmålingen af omkostningsgodtgørelse basere sig på et reelt omkostningsforbrug hos den skattepligtige.

Herudover viser samtlige af de Advokatnævnet afsagte salærkendelser, at det opkrævede salær langt overstiger, hvad der er rimeligt. Sten Sørensen har i de omhandlede 15 sager, der er påklaget af SKAT, anmodet om delvis omkostningsgodtgørelse for salærer på mellem 75.000 kr. og 133.000 kr., hvilke salærer alle af Advokatnævnet blev nedsat betydeligt til 25.000 kr. Der er tale om en systematisk overfakturerings i en stor gruppe sager, og den samtidige kreditering af klientens halvdel viser, at Sten Sørensen har været i ond tro om salærets berettigelse, idet han ikke havde til hensigt at søge denne del betalt. Sten Sørensen har ikke, trods opfordret, dokumenteret, at hans klienter har betalt eller er

forpligtede til at skulle betale for det udførte arbejde med sagerne, og det må herefter lægges til grund, at klienterne ikke har været berettiget til at få tildelt, eller i et yderst beskedent omfang har været berettiget til at få tildelt omkostningsgodtgørelse – hvilken godtgørelse burde have været betydeligt mindre end det tildelte. Sten Sørensen har således i realiteten henholdt sig til det offentlige for sine salærkrav, hvilket udgør et groft misbrug af ordningen om omkostningsgodtgørelse og dermed en grov tilsidesættelse af god advokatskik.

For så vidt angår forhold 2 blev det anført, at [selskab a] på intet tidspunkt siden overgangen til at drive advokatvirksomhed den 26. september 2018 har haft en lovlig ledelse, jf. retsplejelovens § 124 e. Selskabets ledelse har således været varetaget af henholdsvis direktør [Z] og tidligere direktør [Y]. Ingen af disse er advokater eller indehavere, der har været oppe til partnerprøve. Desuden havde selskabet i en periode i januar og februar 2019 ikke en anmeldt ledelse. Sten Sørensen som eneanpartshaver af et advokatselskab er ansvarlig for, at retsplejelovens §§ 124 ff. og advokatselskabsbekendtgørelsens regler efterleves.

Advokat [C] anførte for så vidt angår forhold 3-5, at manglende ansvarsforsikring og garanti som klart udgangspunkt medfører påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed. Sten Sørensen har siden den 1. juni 2020 været beskikket som advokat uden at have tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti, og det må anses som en skærpende omstændighed, at han efter Advokatrådets sekretariats henvendelser ikke rettede for sig ved at tegne ansvarsforsikring og stille garanti med tilbagevirkende kraft og dokumenterede dette over for Advokatrådet.

Henset til det ovenfor anførte samt det forhold, at Sten Sørensen i perioden fra juli 2012 til februar 2018 er ikendt fire sanktioner af Advokatnævnet, er det Advokatrådets opfattelse, at der er tale om tilsidesættelser af grundlæggende advokatpligter i et sådant omfang og af en sådan grovhed, at det ikke kan antages, at Sten Sørensen fremover vil kunne drive advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Advokat [C] gjorde endelig gældende, at Advokatnævnet er kompetent til at behandle sagen, og at sagen bør fremmes. [...]

Forsvareren, advokat [A], gjorde til støtte for påstanden om afvisning gældende, at Advokatnævnet ikke har kompetence til at træffe afgørelse i sagen. [...]

Til støtte for påstanden om frifindelse blev det for så vidt angår forhold 1 særligt gjort gældende, at Sten Sørensen bestrider, at der foreligger nogen form for misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen, og at det har været forudsat, at klienterne – for det tilfælde, at de tabte skattesagen – skulle afholde 50 % af de afkrævede honorarer. Det er ikke et krav for at søge omkostningsgodtgørelse, at klienten har betalt salæret, og baggrunden for, at salæret blev krediteret, skyldes

alene, at Sten Sørensen måtte indse, at klienterne ikke kunne betale, og at det ikke nyttede noget at forsøge at forfølge kravet. Bogføringen er foretaget på grundlag af rådgivning fra revisor, og det er også revisor, der har valgt bogføringsmåden. Det er i den forbindelse anført, at afregningerne i al væsentlighed er udstedt i 2015, men at kontokortene efterfølgende er korrigeret i overensstemmelse med Advokatnævnets kendelser om salærnedsættelse fra marts 2017. Efter samråd med revisor medtog Sten Sørensen den krediterede moms i sin momsafregning, hvilket resulterede i, at advokatvirksomheden fik et tilgodehavende hos SKAT på negativ rente. Dette afstedkom, at der mellem SKAT og Sten Sørensen var drøftelser om momsafregningen, hvilket først var tilendebragt i vinteren/foråret 2018, på hvilket tidspunkt det stod klart, at Sten Sørensens klienter ikke havde mulighed for at betale nogen del af de afkrævede salærer, heller ikke det af nævnet nedsatte salær. På den baggrund blev den største del af Sten Sørensens klienters andel af salærerne i samråd med revisor derfor krediteret. Årsagen til, at datoerne for afregningerne og krediteringerne i kontokortene er anført til den samme dato som den oprindelige fakturering, er bl.a. begrundet i et hensyn til SKAT, der havde stillet spørgsmål til krediteringerne i forbindelse med gennemgang af momsopgørelsen.

Advokat [A] gjorde for så vidt angår forhold 2 gældende, at det mangler relevans at behandle dette nu, idet en eventuel overtrædelse hører fortiden til, idet Sten Sørensen er gået personligt konkurs, og selskaberne er lukket.

Advokat [A] gjorde for så vidt angår forhold 3-5 gældende, at det er korrekt, at der ikke var tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti i den omhandlede periode, men at det ligeledes mangler relevans at behandle dette, idet Sten Sørensen i mellemtiden er gået konkurs og således ikke kan arbejde som advokat.

Tidligere sanktioner:

Sten Sørensen blev ved Advokatnævnets kendelse af 3. juli 2012 pålagt en bøde på 10.000 kr. for manglende indlevering af klientkontoerklæring.

Ved kendelse af 26. juni 2014 blev Sten Sørensen pålagt en tillæggsbøde på 10.000 kr. for ikke rettidigt at have efterkommet nævnets pålæg i kendelse af 3. juli 2012 samt for manglende overholdelse af klientkontovedtægts bestemmelser i 2010, 2011 og 2012.

Sten Sørensen blev endvidere ved nævnets kendelse af 27. oktober 2017 pålagt en bøde på 30.000 kr. for manglende overholdelse af klientkontovedtægten samt for i strid med advokatselskabsbekendtgørelsen at have formålsomdannet et ikke-advokatselskab til et advokatselskab.

Sten Sørensen blev endelig ved nævnets kendelse af 28. februar 2018 pålagt en tillægsbøde på 30.000 kr. for manglende medvirken til tilsynsbesøg.

Sten Sørensen indbragte kendelserne af 27. oktober 2017 og 28. februar 2018 for [byret]. Ved dom af 21. december 2020 afviste [byret] sagen vedrørende kendelse af 27. oktober 2017 og stadfæstedes kendelse af 28. februar 2018. Sten Sørensen ankede [byret]s dom til [landsret], som ved dom af 13. august 2021 afviste ankesagen.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

[...]

Skyldsspørgsmålet:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Forhold 1

Ved Advokatnævnets kendelser i de af anklageskriftet 15 omfattede skattesager blev [selskab b]'s salærer på mellem 75.000 kr. og 133.000 kr. inkl. moms nedsat væsentligt, idet nævnet fandt, at salærerne ikke kunne anses for rimelige, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Som sagen foreligger oplyst for Advokatnævnet, lægger nævnet til grund, at Sten Sørensen krediterede sine klienter et beløb, svarende til det beløb, SKAT udbetalte i omkostningsgodtgørelse, og at klienterne kun i yderst begrænset omfang har betalt for Sten Sørensens bistand i de omhandlede sager, hvilket ikke er i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens § 52.

Sten Sørensen var som udførende advokat og eneanpartshaver i det fakturerende selskab i disciplinær sammenhæng ansvarlig for salærfastsættelsen og håndtering af omkostningsgodtgørelsesreglerne.

Advokatnævnet finder på denne baggrund, at Sten Sørensen ved i de omhandlede 15 sager at søge og modtage omkostningsgodtgørelse, der lå langt ud over, hvad der var berettiget, har misbrugt en offentlig tilskudsordning og derved groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Det af Sten Sørensen anførte om baggrunden for krediteringerne, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Forhold 2

Sten Sørensen har som advokat og eneanpartshaver i [selskab a] undladt at drage omsorg for, at Advokatsamfundet blev orienteret om etableringen af [selskab a], jf.

bekendtgørelse om advokatselskaber § 6.

Sten Sørensen har endvidere undladt at sikre, at [selskab a] havde en lovlig ledelse, jf. retsplejelovens § 124 e, stk. 2. Nævnet har herved lagt vægt på, at hverken [Y] eller [Z] er advokat eller medejer, der har bestået partnerprøven. Dertil kommer, at selskabet i perioden fra den 18. januar 2019 til den 14. februar 2019 og i perioden den 21. april 2020 til den 21. maj 2020 ikke havde en anmeldt ledelse.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at Sten Sørensen har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Forhold 3-4

Overholdelse af reglerne om ansvarsforsikring og garanti er en grundlæggende forudsætning for at drive advokatvirksomhed på forsvarlig vis og er af afgørende betydning for en advokats klients muligheder for at undgå økonomisk tab ved advokatens eventuelle fejl og forsømmelser. Alle advokater har derfor pligt til at tegne en ansvarsforsikring og stille garanti, jf. §§ 61 og 62 i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund.

Advokatnævnet finder, at Sten Sørensen groft har handlet i strid med god advokatskik ved fra den 1. juni 2020 ikke at have opretholdt ansvarsforsikring og garanti.

Forhold 5

Advokatrådet kan i medfør af retsplejelovens § 143, stk. 3, kræve oplysninger og dokumenter af advokater. Overholdelse af kravet om indsendelse af oplysninger og dokumentation er af afgørende betydning for Advokatrådets mulighed for at føre tilsyn med advokater.

Henset til, at Sten Sørensen ved påkendelsen af forhold 3 og 4 i nærværende kendelse er sanktioneret for de forhold påbuddet omhandler, og da Sten Sørensen efter det oplyste ikke havde ansvarsforsikring og garanti pr. 1. juni 2020, og dermed ikke kunne opfylde påbuddet, frifinder Advokatnævnet Sten Sørensen for forhold 5 om manglende efterlevelse af Advokatrådets påbud af 10. juni 2020.

Sanktionen:

Sten Sørensen blev ved Advokatnævnets kendelser af 3. juli 2012, 26. juni 2014, 27. oktober 2017 og 28. februar 2018 pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik. Samtlige kendelser er endelige.

Advokatnævnet finder, at Sten Sørensen ved at have misbrugt en offentlig tilskudsordning, ved ikke at have draget omsorg for, at [selskab a] havde en lovlig ledelse m.v., og ved ikke at have opretholdt ansvarsforsikring og stillet garanti, har gjort sig skyldig i gentagne og til dels grove overtrædelser af god advokatskik.

Efter forholdenes karakter, herunder at der til dels er tale om overtrædelse af grundlæggende betingelser for at udøve advokatvirksomhed, sammenholdt med flerheden af tilsidesættelser og grovheden heraf, finder Advokatnævnet grund til at antage, at Sten Sørensen ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde, og påstanden om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre tages derfor til følge, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, jf. til dels princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet tager endvidere påstanden om, at Sten Sørensen pålægges at betale omkostningerne til den udpegede forsvarer, til følge i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Sten Sørensen kan forlange Advokatnævnets afgørelse indbragt for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 e. Anmodningen skal fremsættes over for justitsministeren.

Herefter bestemmes:

Sten Sørensen frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre.

Sten Sørensen pålægges at betale omkostningerne til den udpegede forsvarer.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen